

«ΘΑ ΠΕΣΟΥΝ ΠΟΛΛΑ ΛΕΦΤΑ ΕΔΩ»

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ, ΝΤΟΠΙΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΠΙΖΝΕΣ ΣΤΗ ΜΑΓΕΥΤΙΚΗ ΚΩ

Η ύλη του παρόντος τεύχους έκλεισε λίγο πριν την περίφημη «εξέγερση» του λαού της Λέσβου και της Χίου ενάντια στη δημιουργία «κλειστών δομών» φιλοξενίας των προσφύγων που έρχονται από την Τουρκία. Φυσικά, το όλο πράγμα μάς σερβιρίστηκε ως «εκτός ελέγχου αντιδράσεις» των νησιωτών που βλέπουν τον τόπο τους να «καταστρέφεται από τις αποφάσεις της κεντρικής κυβέρνησης». Το σκηνικό έχει επαναληφθεί τόσες φορές που πια έχει γίνει αστείο. Η κυβέρνηση «προτείνει». Ακολουθούν «σκληρές αντιδράσεις». Εν τω μεταξύ λαμβάνουν χώρα διαπραγματεύσεις. Κατόπιν η μπίλια ισορροπεί και οι «αντιδράσεις» εξαφανίζονται. Από μεριάς μας, έχουμε προσπαθήσει να καταδείξουμε αρκετές φορές τη σύνθεση και τους στόχους των τοπικών κοινωνιών που «δε θέλουν τους μετανάστες». Κι αυτό θα κάνουμε και παρακάτω, μέσα απ' το παράδειγμα μιας τέτοιας κοινωνίας.

Συνομιλητής μας είναι ένας σύντροφος που ζει κι εργάζεται στην Κω. Μιλάμε μαζί του μέσω μέηλ, μέσω τηλεφώνου κι σπανιότερα από κοντά, όταν ο δρόμος του τον βγάζει στην Αθήνα. Τα όσα μας περιγράφει για την κατάσταση που επικρατεί στο νησί του, επικοινωνούν σε μεγάλο βαθμό με τις γνώμες που κατά καιρούς εκφράζουμε μέσα απ' αυτό περιοδικό. Μας φάνηκε ότι μια συζήτηση μαζί του θα ήταν εξαιρετικά ενδιαφέρουσα και διδακτική για όλους μας. Μας έκανε τη χάρη να μας περιγράψει τα τελευταία επεισόδια ρατσισμού στο νησί του. Όπως βέβαια θα δείτε, η συζήτησή μας επεκτάθηκε αρκετά. Παρακάτω θα προσπαθήσουμε να μεταφέρουμε αυτή τη συζήτηση όσο πιστότερα μπορούμε. Ελπίζουμε να φανεί χρήσιμη και σε άλλους.

-Ρε φίλε, δεν ξέρω από πού να πρωτοξεκινήσω. Είμαι τόσα χρόνια στην Κω και βλέπω το όλο πράγμα από τα μέσα τόνον καιρό... Ειλικρινά έχω φρικάρει. Θα προσπαθήσω να τα πω με τη σειρά, αλλά βασικά θέλω να τα βγάλω από μέσα μου.

Να ξεκινήσω μ' ένα περιστατικό που έγινε πέρσι για να σου δώσω να καταλάβεις πώς πάει η φάση εδώ. Εγώ, εδώ και κάποιο καιρό, δουλεύω σε μια ιδιωτική εταιρεία. Το αφεντικό επικοινωνεί με τους πελάτες κι αναλόγως με στέλνει εδώ ή εκεί. Ανάμεσα στις άλλες δουλειές που έτρεχαν έτσι κι αλλιώς, ανέλαβε μια δουλειά στο χοτ-σποτ της Κω. Πήγαμε την πρώτη μέρα μαζί να δούμε τι παίζει. Εκεί κουμάντο κάνει ο στρατός. Μας υποδέχθηκε ένας ανθύπας, που μας έδειξε τον χώρο που έπρεπε να φτιάξουμε. Περιττό να πω ότι οι συνθήκες ήταν εντελώς άθλιες. Όταν η συζήτηση έφτασε στο οικονομικό, ρώτησε ο καραβανάς τον δικό μου, πόσο πάει το μαλλί. Ο δικός μου του είπε ότι θα παίρνει 600 ευρώ το μήνα, ποσό που ήταν πολύ πιο υψηλό απ' ό,τι παίζει στην αγορά. Ο καραβανάς τον κοίταξε με απορία και ξαναρώτησε «γιατί τόσα λίγα; Ρε, μην είσαι χαζός... Βάλε παραπάνω που σου λέω... Θα πέσουν πολλά λεφτά εδώ...». Εν τω μεταξύ, ξέρεις, αυτά τα «πόσο πάει-λίγα είναι-βάλε κι άλλα» γίνονταν στον απόηχο των αντιδράσεων για την «προσφυγική κρίση». Δηλαδή την ίδια ώρα που όλα τα ντόπια αφεντικά έλεγαν πόσο υποφέρουν από τα «κύματα» μεταναστών...

-Ναι είναι γνωστό το παραμύθι. Σ' όλη την Ελλάδα έτσι πάει. Αλλά για πες κι άλλα για τη δική σου εμπειρία.

-Ναι, να πω. Λοιπόν ο στρατός που λέγαμε προκήρυξε φέτος διαγωνισμό στον τομέα που κινείται το αφεντικό μου στα πέντε χοτ σποτ του νοτιοανατολικού Αιγαίου. Απ' αυτά ο δικός μου τσίμπησε τη δουλειά, όχι μόνο στην Κω, αλλά και στη Λέρο. Χώθηκε κι ένας Αθηναίος στον διαγωνισμό και κάπως μοιράστηκε η πίτα. Στη Λέρο πάμε δυο φορές το μήνα. Ο τύπος παίρνει 500 ευρώ τη φορά, δηλαδή βγάζει 1.000 ευρώ κάθε μήνα για μια δουλειά που μας παίρνει δυο ώρες το πολύ. Φυσικά το όλο πράγμα (δηλαδή ώρες εργασίας, κόστος, πληρωμές) είναι σε γνώση του στρατού, που δε δείχνει να ενοχλείται.

Εν τω μεταξύ, κάθε φορά που πάω στη Λέρο, θυμάμαι αυτό που είχατε γράψει: ότι δηλαδή το κράτος μέσα στις προηγούμενες δεκαετίες διασκόρπιζε υποδομές και λειτουργίες ανά την Ελλάδα, κοιτώντας μ' αυτή τη μοιρασιά να ασκεί υποστηρικτική πολιτική υπέρ διάφορων εκπροσώπων της τοπικής εξουσίας. Και θυμάμαι που λέγατε ότι, καθώς λόγω κρίσης διάφορες τέτοιες υποδομές και λειτουργίες τείνουν να μένουν ορφανές, το κράτος προσπαθεί να τις εντάξει στο νέο περιβάλλον.

-Δηλαδή;

-Ε, να. Ας πούμε στη Λέρο ξέρεις ποιο κτίριο λειτουργεί τώρα σαν χοτ-σποτ; Το περίφημο

ΑΣΕ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΜΟΥ ΚΑΤΩ, ΡΕ!

Φαίνεται πως το καλοκαίρι του 2016 ήταν ιδιαίτερα πυκνό στο νησί της Κω. Δεν ήταν μόνον οι δεκάδες χιλιάδες τουρίστες που γέμιζαν τις στέπες των ντόπιων επιχειρηματιών· ήταν επίσης οι δουλειές που είχαν ανοίξει με τους μετανάστες, οι οποίοι βρίσκονταν έγκλειστοι στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Κω. Όπως συνέβη σε όλες τις αντίστοιχες περιπτώσεις ανά την Ελλάδα, αυτοί οι μετανάστες έπρεπε να φάνε, να ντυθούν, να αγοράσουν τηλεκάρτες κλπ κλπ. Τα ντόπια αφεντικά ήταν έτοιμα να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους. Η περίπτωση του catering στο χοτ-σποτ της Κω υπήρξε πολλαπλά επιμορφωτική.

Αρχικά ο Μιχάλης Παστρικός, γνωστό αφεντικό στο νησί, υπέβαλε την προσφορά του και κέρδισε τους δυο πρώτους διαγωνισμούς που προκηρύχθηκαν με αντικείμενο τη σίτιση των μεταναστών. Η εταιρεία του Παστρικού ανέλαβε το catering για το διάστημα 13 Ιουνίου με 8 Αυγούστου του 2016 λαμβάνοντας από τα σχετικά κονδύλια το ποσό των 5,80 ευρώ ανά άτομο για ημερήσιο συσσίτιο. Ακολούθως, η ιστορία πήρε ενδιαφέρουσα τροπή. Η εταιρεία Πιερής Α.Ε. (πρόκειται για τον μεγαλύτερο πανελλαδικό προμηθευτή των στρατοπέδων συγκέντρωσης) χώθηκε κι αυτή στο παιχνίδι, κόντραρίστηκε με τον Παστρικό και τελικά κατάφερε να κερδίσει τον αμέσως επόμενο διαγωνισμό – δηλαδή αυτόν που αφορούσε το διάστημα 9 Αυγούστου με 9 Σεπτέμβρη του 2016, λαμβάνοντας το ποσό των 4,99 ευρώ ανά άτομο για ημερήσιο συσσίτιο. Ο Παστρικός, φυσικά, τσαντίστηκε που στο νησί του είχαν εμφανιστεί μισητοί ανταγωνιστές κι έπαιξε τα ρέστα του.

Το επίμαχο διάστημα τον βρήκε να πρωτοστατεί σε διαμαρτυρίες «ενάντια στους πρόσφυγες». ¹ Αλλά όχι μόνον αυτό. Χρησιμοποίησε ως μοχλό πίεσης τις άκρες που είχε με τους τοπικούς βουλευτές για να ξαναπάρει τη δουλειά. Έτσι στις 6 Σεπτέμβρη, δηλαδή λίγες μέρες προτού προκηρυχθεί ο επόμενος διαγωνισμός, ο Δημήτρης Γάκης, βουλευτής Δωδεκανήσου με τον ΣΥΡΙΖΑ δήλωσε ότι «είναι διατεθειμένος να φθάσει μέχρι και τον ίδιο τον Πρωθυπουργό ώστε να βρεθεί λύση. Μάλιστα δεν παρέλειψε να σημειώσει (εννοεί ο Γάκης) ότι σε άλλες δηλώσεις του (εννοεί ο Πρωθυπουργός), ο ίδιος είχε υποσχεθεί ότι θα προτιμηθούν οι ντόπιοι εάν συγκεντρώνουν όλες τις απαραίτητες προϋποθέσεις». ² Την ίδια περίοδο τα τοπικά μέσα δημοσίευαν συντονισμένα ειδήσεις που αφορούσαν καταγγελίες για την ποιότητα του φαγητού που προσέφερε η εταιρεία ΠΙΕΡΗΣ Α.Ε. με αναφορές του είδους: «Γνωρίζετε ότι στην Κω από την στιγμή που πήγε ο Κορίνθιος επιχειρηματίας οι πρόσφυγες 5 φορές έχουν κάνει απεργία πείνας διαμαρτυρόμενοι για την πολύ κακή ποιότητα του φαγητού που τους

ψυχιατρείο της Λέρου, ρε φίλε. Αυτό το πράγμα που τόσες δεκαετίες γέμιζε με ψυχικά ασθενείς απ' όλη την Ελλάδα (θυμάσαι τους Stress; «Κάπου υπάρχει η κόλαση το όνομα της είναι Λέρος») πλέον στεγάζει τους μετανάστες που έρχονται μέσω Τουρκίας. Τρελό ε; Τώρα όλη η Λέρος συμμετέχει σ' αυτό το παζάρι με την υποδοχή μεταναστών, με το αζημίωτο φυσικά. Αλλά και τότε έτσι ήταν, ρε φίλε. Δηλαδή η Λέρος είχε 7.000 πληθυσμό και οι 1.000 δούλευαν στο ψυχιατρείο! Υπήρχαν τρεις-τέσσερις ψυχίατροι κι όλο το υπόλοιπο προσωπικό ήταν διορισμένο ως φύλακες! Ε, δεν είναι ίδια φάση; Λεφτά να ρίχνει το κράτος και φέρε εδώ ό,τι έχει η εποχή... Μετανάστες, ψυχασθενείς, τουρίστες, λεπρούς... Η δουλειά να γίνεται...

-Στην Κω τι άλλο παίζει με το θέμα;

-Έχω μια φίλη που δουλεύει ως μάγειρας στα ξενοδοχεία της Κω. Η μπίζνα με τα ξενοδοχεία εδώ είναι πολύ μεγάλη, αλλά λέμε για πολύ μεγάλη. Εν πάση περιπτώσει, αυτή η φίλη έχει δουλέψει σε κάμποσα απ' αυτά και ξέρει πώς δουλεύει το πράγμα. Μου έλεγε, λοιπόν, πως σε ό,τι αφορά την εστίαση στα ξενοδοχεία οι τιμές είναι ακραία φιζαρισμένες. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς, η μονάδα τουρίστας αφήνει 4,6 ευρώ ανά γεύμα, ενώ η συμφωνία για τη μονάδα μετανάστης ανεβάζει αυτό το ποσό στα 6 ευρώ ανά γεύμα.

Τη σίτιση στο χοτ-σποτ της Κω την έχει πάρει ο γνωστός Πιερής από την Κόρινθο, που είναι μεγάλος και πανελλαδικός παίχτης. Για να καταλάβεις, το φαγητό (ή τέλος πάντων αυτό το πράγμα που σερβίρει) το φέρνει με ψυγεία και καταψύκτες από τα εργαστήριά του, ώστε στην Κω απλώς το ζεσταίνει και το σερβίρει. Το catering έχει ειδικό χώρο μέσα στο χοτ-σποτ της Κω, στο οποίο τυπικά εμείς δεν έχουμε πρόσβαση, ούτε για καθαρισμό, ούτε για τίποτα.

Με τη σίτιση των μεταναστών στην Κω ανακατεύεται κι ένας ντόπιος, ο Παστρικός. Αυτός έχει ξενοδοχεία και δραστηριοποιείται στον τουρισμό (όπως όλοι φυσικά...), αλλά με κάποιο τρόπο, το 2016, ανέλαβε τη σίτιση. Στην περίπτωση του ισχύει απόλυτα αυτό που γράφατε στο προηγούμενο τεύχος, ότι δηλαδή αυτό που παρουσιάζεται ως «σκληρές αντιδράσεις» ενάντια στην έλευση μεταναστών είναι στην πραγματικότητα κομμάτι της διαπραγμάτευσης ανάμεσα στα ντόπια αφεντικά και στο κεντρικό κράτος. Για να καταλάβεις τι σου λέω: το 2016 ο Παστρικός πήρε τη σίτιση, οι ανταγωνιστές του υπέβαλαν ένσταση, ο Παστρικός έχασε τη σίτιση. Με το που αποκλείστηκε από τη μπίζνα, ο Παστρικός έγινε πρωταγωνιστής των κινητοποιήσεων ενάντια στους μετανάστες, ξέρεις «δε χωράνε άλλοι», «ο τόπος μας κινδυνεύει» και τέτοια. Τελικά, ένσταση στην ένσταση, ο Παστρικός πήρε οριστικά τη δουλειά και ω του θαύματος σταμάτησε να ανησυχεί μήπως οι μετανάστες αλλοιώσουν τον πολιτισμό της Κω... Μιλάμε για τέτοια κοροϊδία... Απ' ό,τι μαθαίνω, οι δουλειές του σήμερα πάνε μια χαρά, έχει κάμποσους Ινδούς να δουλεύουν για πάρτη του στη μαυρίλα κι όλα καλά...

-Αυτό που μου έλεγες για τους μπάτσους;

-Κοίτα να δεις. Η αστυνομία είναι μια χαρά ανακατεμένη στο κόλπο με τους μετανάστες. Λίγο μυαλό να 'χεις το βλέπεις. Σε κάθε περίπτωση πάντως, υπήρξαν και δυο περιστατικά, όπου η εμπλοκή των μπάτσων αποδείχτηκε περίτρανα. Το ένα περιστατικό ήταν το 2017. Τότε είχαν σκάσει μπάτσοι από την Αθήνα incognito και έδωσαν μια γνωστή συμμορία που έσπρωχνε κοκαΐνη και μπλεκόταν επίσης με τη διακίνηση μεταναστών. Ηγετικό τους στέλεχος ήταν ένας τύπος που είχε τουριστικό πρακτορείο και ήταν γνωστός για τις ακροδεξιές του απόψεις. Το ενδιαφέρον εδώ είναι ότι η επιχείρηση των Αθηναίων μπάτσων έλαβε χώρα, λαμβάνοντας ως δεδομένο ότι οι ντόπιοι μπάτσοι συνεργάζονταν με το κύκλωμα των μαφιόζων. Γι' αυτό και απ' τις πρώτες ενέργειες των Αθηναίων μπάτσων ήταν να πάρουν τα κινητά των μπάτσων της Κω...

Το άλλο περιστατικό το είχαμε φέτος το καλοκαίρι. Πάλι με πρωτοβουλία του τμήματος Εσωτερικών Υποθέσεων της Αστυνομίας (δηλαδή με πρωτοβουλία της Αθήνας), συνελήφθησαν δυο μπάτσοι που υπηρετούσαν στο αεροδρόμιο της Αντιμάχειας. Αυτοί είχαν κονέ με Αθηναίους μπάτσους, οι οποίοι έπιαναν μετανάστες χωρίς χαρτιά στην Αθήνα, τους εκβίαζαν για να μην οδηγηθούν σε κάποιο χοτ-σποτ και μετά τους οδηγούσαν στο καράβι προς Κω. Από το λιμάνι της Κω, τους έστελναν πακέτο στο τοπικό αεροδρόμιο κι εκεί οι μπάτσοι που συνελήφθησαν τους έβαζαν σε πτήσεις για διάφορα μέρη της Ευρώπης. Η ταρίφα ήταν συνολικά 4.000 με 5.000 ευρώ, από τα οποία το ένα χιλιάρικο το κράταγαν οι μπάτσοι της Κω. Άλλη μια απόδειξη, ότι σε νησιά σαν την Κω όλοι τρώνε από τους μετανάστες.

-Να κάνω μια προβοκατόρικη ερώτηση; Τα πογκρόμ ενάντια στους μετανάστες πώς τα εξηγείς; Θέλω να πω, αν έχεις την άποψη ότι η τοπική οικονομία έχει να βγάλει από τους μετανάστες, τότε όλοι αυτοί οι «αποκλεισμοί» στο λιμάνι και τα πογκρόμ πώς κολλάνε με το σχήμα σου;

-Λοιπόν. Κατ' αρχάς πογκρόμ έγινε το 2015. Φέτος το φθινόπωρο (2019) υπήρξαν έντονες διαμαρτυρίες, με εντελώς άλλα χαρακτηριστικά. Είναι δυο διαφορετικές περιπτώσεις. Το 2015 στο πλαίσιο των αντιδράσεων ενάντια στους μετανάστες, που παρεμπιπτόντως, ήταν τόσο δεξιές, όσο κι αριστερές έλαβαν χώρα τα γνωστά καφριλίκια που μάλλον τα βλέπατε στην τηλεόραση. Τότε επικρατούσε μια γενική πεποίθηση ότι οι μετανάστες θα προκαλέσουν ζημιά

προσφέρει». ³ Ταυτόχρονα παρουσίαζαν την προσφορά του Παστρικού κάπως έτσι: «ο ντόπιος επιχειρηματίας που είχε την ευθύνη της σίτισης το αμέσως προηγούμενο διάστημα Ιουνίου-Ιουλίου είχε αποσπάσει τις καλύτερες εντυπώσεις από τους ίδιους τους πρόσφυγες όχι μόνο για τα φρέσκα προϊόντα που προμηθεύονταν από ντόπιους παραγωγούς αλλά και για την προσαρμογή των γευμάτων στις γευστικές συνήθειες των προσφύγων».⁴

Με τόσα όπλα στη φαρέτρα του ο Παστρικός κέρδισε τον διαγωνισμό που αφορούσε τη σίτιση των έγκλειστων μεταναστών για το διάστημα ενός μήνα, αρχής γενομένης από τις 8 Σεπτεμβρίου του 2016. Το ποσό που ζήτηγε ανά άτομο για ημερήσιο συσσίτιο είχε πλέον κατέβει στα 4,35 ευρώ. Ο ίδιος δήλωνε «δικαιωμένος» από την εξέλιξη.⁵ Οι μετανάστες δεν κινδύνευαν πια από τις σαβούρες του Πιερτή κι όλα καλά για την ντόπια επιχειρηματικότητα.

Αν κρίνουμε από το όνομα της νικήτριας εταιρείας, ο επόμενος διαγωνισμός μάλλον θα πρέπει να ήταν λιγάκι παράξενος. Πράγματι, για το διάστημα 8 Οκτώβρη και για ένα μήνα ακόμη η εταιρεία που ανέλαβε το catering στο χοτ-σποτ της Κω ήταν η «ΠΙΕΤΡΗΣ Α.Ε.- ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΣΤΡΙΚΟΣ».⁶ Ναι. Οι πρώην μισθοί ανταγωνιστές είχαν αποφασίσει να συνεργαστούν. Ας πάνε στην ευχή και οι καταγγελίες για το «κακή ποιότητας φαί», ας ξεχαστούν οι έριδες και τα πικρά τα λόγια. Ενωμένοι εις σάρκα μία, ο Παστρικός και ο Πιερής είχαν πια ανεβάσει την ταρίφα σε 5,86 ευρώ ανά άτομο σε μια περίοδο όπου οι έγκλειστοι μετανάστες είχαν πια φτάσει τους 1.400 (σημειωτέον ότι το ανώτατο νόμιμο ποσό ανά άτομο που δικαιολογούν τα σχετικά κονδύλια είναι 5,87 ευρώ...). Οι επόμενοι δεκαεννιά διαγωνισμοί κατακυρώθηκαν, δίχως εξαίρεση στην κοινοπραξία «ΠΙΕΤΡΗΣ Α.Ε.- ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΣΤΡΙΚΟΣ»...⁷

Όσο κι αν ψάξαμε, δε βρήκαμε πουθενά δημοσιευμένη οποιαδήποτε καταγγελία για την ποιότητα του παρεχόμενου φαγητού τη συγκεκριμένη περίοδο.

 Δημήτρης Γάκης
@gakis

Λέρος - Κω και όχι μόνο για το μεταναστευτικό
Δεν είναι αντιπροσωπευτικό άλλος το σκαπό και άλλος το παντεσπάνι

6:27 PM - 20 Aug 2016

20 Αυγούστου 2016. Ο βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ Δ. Γάκης με ανάρτησή του στα σόσιαλ διαμαρτύρεται σε γλώσσα έξω απ' τα δόντια κι έτσι. Το νόημα είναι ότι η κεντρική εξουσία είχε υποσχεθεί ανταποδοτικά οφέλη στους ντόπιους (εν ολίγοις ότι τα οικονομικά οφέλη που θα προέκυπταν από τη διαχείριση των μεταναστών θα έμεναν στα ντόπια αφεντικά), αλλά τελικά αθέτησε τις υποσχέσεις της και δίνει κομμάτια απ' την πίτα κι αλλού. Το «σκατό» είναι οι μετανάστες, το «παντεσπάνι» είναι τα φράγκα. Δώστε βάση στην ημερομηνία. Είναι οι μέρες που κορυφώνεται ο ανταγωνισμός μεταξύ των ντόπιων αφεντικών της Κω και της Λέρου ενάντια στον Πιερτή από την Κόρινθο. Διακύβευμα; Η ανάθεση του catering στα στρατόπεδα συγκέντρωσης της Κω και της Λέρου...

ΔΙΑΣΩΣΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ 1

Δεν υπάρχει κοινωνία ομογενοποιημένη, εργασιακός χώρος δίχως αντιθέσεις, γειτονιά δίχως εντάσεις. Στην Κω, όσο κι αν το μονοπώλιο του λόγου ανήκει στα κάθε λογής ντόπια αφεντικά και στους τσάτσους τους, η ξεφτίλα τους δεν περνάει απαρατήρητη. Τον Νοέμβρη του 2019, η Αυτόνομη Πρωτοβουλία Κω έγραψε και μοίρασε ένα κείμενο με τίτλο «Τελικά πόσοι φασίστες στις δημοτικές εκλογές στην Κω ψήφισαν Συριζα»; Εκεί, αφού επισημαίνεται η συνέχεια της κρατικής πολιτικής απέναντι στους μετανάστες, άσχετα αν στο τιμόνι είναι η αριστερά ή η δεξιά, διευκρινίζεται η σύνθεση εκείνων που «απαγόρευσαν» την αποβίβαση ογδόντα μεταναστών στο λιμάνι της Κω τον Νοέμβρη του 2019. Αντιγράφουμε:

Μικρά και μεγάλα αφεντικά που εκμεταλλεύονται τους εργαζομένους για να μεγαλώσουν τα κέρδη τους, ένα κομμάτι αυτών που έπαιρνε μετανάστες εργάτες από το hot spot για μεροκάματο στην καλύτερη των περιπτώσεων των 25 ευρώ στις 10 ώρες. Και τα επικερδή συμφέροντά τους έρχονται μαζί με την εκμετάλλευση, την βία, τον φόβο, την απαγόρευση και τον μισανθρωπισμό».

Το δίχως άλλο, πρόκειται (επιτέλους!) για μια σπάνια κι από τα μέσα αναφορά στο είδος των ανθρώπων που πρωτοστατούν στις ρατσιστικές κινητοποιήσεις.

ΔΙΑΣΩΣΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ 2

Επιμένουμε να θεωρούμε σημαντικές τις αντίθετες φωνές, όσο μειοψηφικές κι αν είναι. Τον Φλεβάρη του 2020 η Ανοιχτή Συνέλευση Κω ενάντια στο Φασισμό έγραψε και μοίρασε μια προκήρυξη με γενικό τίτλο «Δεν υπάρχει πρόβλημα μεταναστευτικό, υπάρχει πρόβλημα ρατσιστικό!» Εκεί υπήρχε κι η εξής παράγραφος:

Στην Ευρώπη φρούριο που έχει μετατοπίσει τα σύνορά της στον Νότο, στις επεμβάσεις και στην οικονομική αφαίμαξη των χωρών καταγωγής των ανθρώπων που έρχονται στα νησιά, στην στενή συνεργασία νόμιμου και παράνομου κεφαλαίου για την διακίνησή τους, στα αντισταθμιστικά οικονομικά οφέλη των χωρών υποδοχής και επανεισοδοχής, στην εκμετάλλευση των μεταναστών ως φθηνά εργατικά χέρια από μικρά και μεγάλα αφεντικά, εμείς συντασσόμαστε ξεκάθαρα και απερίφραστα με τους πραγματικούς πληγέντες, τους πρόσφυγες και τους μετανάστες που είναι κομμάτι της τάξης μας.

Προσυπογράφουμε.

100%

Μπορεί καμιά φορά να μπερδευόμαστε και να νομίζουμε ότι οι διάφορες εκφάνσεις της αριστεράς, του κομμουνισμού κλπ είναι κομματάκι πιο ανθρώπινες απέναντι στα όσα τραβάνε οι μετανάστες, αλλά αυτό μάλλον έχει να κάνει με τις προσωπικές μας αδυναμίες και λιγότερο με την πραγματικότητα. Γιατί η αλήθεια είναι ότι πλάι στην γενική κρατική πολιτική υποστήριξης των

στον τουρισμό. Δηλαδή, μπορείτε να φανταστείτε τι έλεγαν οι δεξιοί για το θέμα, αλλά κι η γνώμη των αριστερών ήταν ότι η «φιλοξενία» των μεταναστών στο κέντρο της πόλης θα χαλούσε την εικόνα. Σήμερα βέβαια, καθώς έχω δει το πράγμα στην πλήρη του ανάπτυξη εδώ και πέντε χρόνια, είμαι πιο επιφυλακτικός απέναντι στην ερμηνεία που είχα τότε.

Το 2019 τον Νοέμβρη, είδα την ιστορία από πολύ μέσα. Δηλαδή ήμουν στο ίδιο καράβι που μετέφερε καμιά 80αριά μετανάστες από το Καστελόριζο προς την Κω. Στην αρχή δεν είχα καταλάβει ότι συνταξιδεύαμε, γιατί κράταγαν τους μετανάστες κρυμμένους. Όταν φτάσαμε στην Κω κι άνοιξε η μπουκαπόρτα είδα κόσμο μαζεμένο στο λιμάνι και βαβούρα. Μπροστά ήταν ο νυν δήμαρχος Νικηταράς, που βγήκε με την υποστήριξη του ΣΥΡΙΖΑ, πλαισιωμένος από τον γνωστό φασιστικό συρφετό, που είχε πρωτοστατήσει στο πογκρόμ του 2015. Είχαν κατεβάσει και κάτι μπουλντόζες του Δήμου, τάχα για να φράξουν τον δρόμο και τέτοια. Εντάξει το σκηνικό ήταν εντελώς στημένο. Δηλαδή οι μπάτσοι, που γνώριζαν από πριν για την «κινητοποίηση», ούτε καν έκαναν προσπάθεια να κατεβάσουν τους μετανάστες. Οπότε, το καράβι κατέβασε εμένα και κάτι άλλους και ξανάφυγε. Εν τω μεταξύ περιττό να σου πω για την ταξική σύνθεση των συγκεντρωμένων. Είναι όλοι τους, κι αυτό το όλο τόνισέ το σε παρακαλώ, αφεντικά. Ούτε ένας απ' αυτούς δεν είναι λούμπεν και τέτοια. Οι πιο πολλοί έχουν ξενοδοχεία και γενικώς είναι χωμένοι στην μπίζνα του τουρισμού. Άλλοι έχουν ταβέρνες. Άλλοι είναι εργολάβοι. Όλοι ανεξαιρέτως έχουν στη δουλειά τους μετανάστες χωρίς χαρτιά. Το ίδιο κι ο αρχηγός της Χρυσής Αυγής Κω, που φυσικά ήταν παρών.

Καλά, για μένα δεν ήταν καθόλου έκπληξη ότι ο προηγούμενος δήμαρχος Κυρίτσης, ξέρεις αυτός που δήλωνε «ούτε νερό στους πρόσφυγες», κι ο σημερινός δήμαρχος Νικηταράς, έχουν ακριβώς την ίδια πολιτική. Έχουν τους ίδιους ανθρώπους στο πλάι τους, οργανώνουν στημένες κινητοποιήσεις ενάντια στους μετανάστες, τάχα αγανακτούν που το νησί μας «σηκώνει δυσανάλογα μεγάλο βάρος». Κι από πίσω παίζουν τρελά φράγκα. Εν τω μεταξύ, στο λέω για να το ξέρεις, αυτά τα φράγκα δεν είναι μοναχά τα φράγκα που δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση για τη διαχείριση της μετανάστευσης. Είναι και κείνα που βγαίνουν κατευθείαν από την άμεση εκμετάλλευση των έγκλειστων μεταναστών. Έχω μια εντύπωση ότι εσείς οι Αθηναίοι, επειδή παρακολουθείτε την ιστορία μεσολαβημένη από το ίντερνετ, νομίζετε ότι οι μετανάστες που καταφτάνουν στα νησιά και μπαίνουν στις δομές «φιλοξενίας» είναι ένα παγωμένο υποκείμενο. Ότι δηλαδή μπαίνουν μέσα κι αυτό είναι. Αλλά δεν είναι αυτό. Οι άνθρωποι αυτοί είναι ταυτόχρονα εργάτες. Τα ντόπια αφεντικά, που δε φτιάχνουν τη γνώμη τους αποκλειστικά μέσω ίντερνετ, το 'χουν καταλάβει πολύ καλά το πράγμα και δρουν αναλόγως. Ένας φίλος που εργάζεται σε αγροτικές εργασίες μου έλεγε ότι ουκ ολίγα ντόπια αφεντικά πηγαίνουν καθημερινά πρωί πρωί στο χοτ-σποτ, δηλώνουν στους μπάτσους πόσους και ποιους μετανάστες θα πάρουν, υπογράφουν σε ένα ειδικό χαρτί (όχι επίσημο) και τους γυρνάνε το απόγευμα - βράδυ. Αυτή η δουλειά δε γίνεται μονάχα στα χωράφια, αλλά και στις οικοδομές - ποιος ξέρει και που αλλού. Οι μετανάστες δουλεύουν 10 και παραπάνω ώρες χωρίς διάλειμμα για μεροκάματα γύρω στα 20 ευρώ.

Ρε σου λέω, έτσι πάει. Να φανταστείς το 2017 που ήθελαν να γεμίσουν τα χοτ-σποτ και για να παίρνουν τις επιδοτήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση και γιατί χρειαζόνταν κι άλλους εργάτες, βγήκαν οι μπάτσοι σ' όλο το νησί και έκαναν random συλλήψεις μεταναστών που έμεναν για χρόνια στην Κω, όντας ενταγμένοι στην τοπική κοινωνία. Και γέμισαν τα χοτ-σποτ μ' αυτούς τους ανθρώπους...

-Οπότε μια χαρά διαπραγμάτευση παίζει...

-Ε, ναί! Τι να έπαιζε; Μίσος για τους «ξένους»; Μάλλον δεν μπορείς να συλλάβεις το μέγεθος της ντόπιας κερδοφορίας. Η Κως, φίλε μου, είναι ο τέταρτος πιο «δημοφιλής» τουριστικός προορισμός στην Ελλάδα. Δηλαδή, ακόμη κι έτσι να το δεις, είναι παραμύθι αυτό που έλεγαν τα ντόπια αφεντικά ότι δηλαδή οι μετανάστες θα δημιουργήσουν πρόβλημα στον τουρισμό. Μας είχαν πρήξει όλο το 2015 και 2016 με «το πρόβλημα και το πρόβλημα», κι εν τω μεταξύ το 2017 ο τουρισμός και τα κέρδη απογειώθηκαν και το 2018 ήταν η καλύτερη χρονιά στην ιστορία της Κω. Καταλαβαίνεις για τι μεγέθη μιλάμε; Αυτή τη στιγμή το νησί ανοικοδομείται όλο, χτίζονται ξενοδοχεία, ανακαινίζονται σπίτια και μαγαζιά. Το αεροδρόμιο της Κω τριπλασιάζεται, εν ολίγοις εδώ προετοιμάζονται για τα επόμενα δέκα χρόνια. Σου λέω βγαίνουν λεφτά από παντού - και από τον τουρισμό (τους λευκούς Ευρωπαίους τουρίστες) κι από τη μετανάστευση (τους μαύρους μετανάστες εργάτες). Δε βλέπω με ποιον τρόπο το ένα θα εμπόδιζε το άλλο. Μια χαρά δουλεύουν και τα δύο, δίχως να δημιουργείται κανένα πρόβλημα.

-Αυτά τα λεφτά μοιράζονται σε όλους τους παίκτες, μικρούς και μεγάλους;

-Ε, μα ναί. Κι εδώ βρίσκεται η καθολική επιτυχία της ιστορίας που συζητάμε. Δηλαδή, προφανώς υπάρχουν τα μεγάλα αφεντικά με τα πεντάστερα ξενοδοχεία ή ο τύπος που είχε πάρει το catering στο χοτ-σποτ, οι οποίοι κονομάνε ασύλληπτα ποσά. Αλλά σε καμία περίπτωση το ζήτημα δεν εξαντλείται εκεί. Αυτή η μπίζνα έχει μερτικό για όλους. Από τον περιπετρά που χρέωνε 1 ευρώ το μικρό μπουκαλάκι νερό, μέχρι τον λαϊκό Πασόκο που μετέφερε μετανάστες στην Κάλυμνο επ' αμοιβή με το δικό του σκάφος υποσχόμενος γρηγορότερη εξυπηρέ-

τηση. Κι από ντόπιους συνομήλικούς μου που είχαν κάτι πεθαμένα πτυχία ψυχολογίας και διορίστηκαν «σύμβουλοι» στο χοτ-σποτ μέχρι κάτι φαλισμένα ξενοδοχεία που ξεχρέωσαν από τη «φιλοξενία» μεταναστών. Τα παραδείγματα που σου λέω είναι άπειρα.

-Καλά μη ντρέπεσαι, εμάς μας αρέσει να μαθαίνουμε.

-Ρε φίλε, το ζήτημα είναι ανεξάντλητο. Ναι, το ξέρω ότι γενικεύω, το ξέρω ότι πάντα θα υπάρχουν εξαιρέσεις (και πώς αλλιώς άλλωστε;), αλλά στα μάτια μου η Κως είναι μια ρατσιστική κοινωνία, όπου κερδίζει από τη φυλάκιση και την εκμετάλλευση των μεταναστών. Άλλος λιγότερο, άλλος περισσότερο. Δηλαδή, ακόμη κι εγώ, που σου λέω τέτοια, είμαι, παρά τη θέλησή μου, συμμετέχων σε κάποιο βαθμό. Ναι, ρε φίλε. Εδώ, έχουν κανονίσει τα ντόπια αφεντικά με την Αθήνα να πληρώνουμε μειωμένο ΦΠΑ. Πληρώνουμε 17%, αντί για 23% που ισχύει για όλους τους υπόλοιπους, ακόμα και για τη διπλανή Νίσυρο. Ο λόγος που πληρώνουμε μειωμένο ΦΠΑ είναι επειδή «υποφέρουμε από τα κύματα μετανάστευσης». Αυτή η ρύθμιση είναι καθολική, δηλαδή πιάνει ακόμη κι εμάς που δε θέλουμε να συμμετέχουμε στην εκμετάλλευση των μεταναστών.

Κατά τα άλλα, πάλι τα ντόπια αφεντικά έχουν συμφωνήσει με την Αθήνα, να υπάρχουν τα περίφημα ανταποδοτικά οφέλη για τη «φιλοξενία» μεταναστών στο νησί μας. Εν ολίγοις, ξεκινάμε από τη μεγάλη κλίμακα στη βάση της οποίας το κεντρικό κράτος δεσμεύεται να χτίσει νοσοκομείο και να τριπλασιάσει το αεροδρόμιο και προχωράμε στη μεσαία κλίμακα που κατευθύνει ένα μέρος των κονδυλίων για τη μετανάστευση στις ντόπιες επιχειρήσεις. Εδώ έχουμε ξενοδοχεία / ερείπια που συνεργάζονται με ΜΚΟ και νοικιάζουν το δωμάτιο 220 ευρώ το μήνα. Πολλαπλασίασε επί 50 και 60 δωμάτια και βγάλε συμπέρασμα. Και εν τέλει καταλήγουμε στη μικρή κλίμακα που ανακατευθύνει την προσωπική ζωή εκατοντάδων και χιλιάδων Κώων σε επαγγελματικές δραστηριότητες που έχουν λόγο ύπαρξης μόνον σε μια κοινωνία μόνιμης εκμετάλλευσης μεταναστών. Το ηλικιακό γκρουπ 17-30 που απουσίαζε σταθερά από την Κω για πολλά χρόνια, λόγω σπουδών σε άλλες πόλεις ή λόγω αδυναμίας να βρει δουλειά στην Κω ή απλώς επειδή δεν άντεχε το νησί, εδώ και κάποιο καιρό έχει επανακάμψει εν bloc και δυναμικά. Αυτή η γενιά, η γενιά μου δηλαδή, είναι χωμένη μέχρι τα μπούνια σ' αυτή τη νέα φάση. Είναι άνθρωποι που πλέον εργάζονται στην Κω ως δικηγόροι, ως ψυχολόγοι, ως δάσκαλοι, ως μεταφραστές, ως προσωπικό ασφαλείας, ως ιδιοκτήτες καφετειών και μεζεδοπωλείων, ως τεχνικό προσωπικό.

Έχω ένα φίλο, πολύ καλό παιδί. Εργάζεται ως τεχνικός σε γνωστή ΜΚΟ. Παίρνει 800 ευρώ για δουλειά ανύπαρκτη. Είναι πολλά λεφτά αυτά φίλε, ειδικά αν τα έξοδά σου είναι πολύ περιορισμένα λόγω ιδιοκατοίκησης, χαμηλότερου ΦΠΑ κλπ. Δεν ξέρω, από μεριάς μου δε θα μπορούσα να το κάνω ποτέ. Αρνούμαι να γίνω γρανάτζι στην εκμετάλλευση και στη βία κατά των μεταναστών. Δεν περνάει κι όλα βέβαια απ' το χέρι μου, αλλά όσο μπορώ, αρνούμαι. Ώρες ώρες με πιάνει μια απελπισία... Ακόμα ακόμα και στο πολιτικό μας περιβάλλον δυσκολευόμουν να μιλήσω ανοιχτά για κάποια πράγματα, ξέρεις για να μη χαλαστούμε. Τέλος πάντων η ιστορία εδώ έχει μέλλον. Χάρηκα που τα είπαμε. Ελπίζω να επανέλθω.

1. Δες τα λεγόμενα του κυρίως κειμένου.
2. «"Φωτογραφικοί" οι διαγωνισμοί για τη σίτιση προσφύγων και μεταναστών»; *Δημοκρατική*, 06/09/2016.
3. «Καταγγελίες ότι ο διαγωνισμός για τη σίτιση των προσφύγων στα hotspots είναι "φωτογραφικός"»; *Πρώτο Θέμα*, 25/09/2016.
4. Δες π.χ. «Σε ντόπιο επιχειρηματία η σίτιση των προσφύγων στο Hot Spot της Κω»; *Verena.gr*.
5. «Το μοίρασμα της σίτισης των προσφύγων στα νησιά»; *liberationpolular.wordpress.com*, 12/11/2018.
6. Δες τη σχετική απόφαση στο *diangeia.gov.gr* βάζοντας στο ψαχτήρι τον κωδικό ΑΔΑΩ0Μ66-2Κ9.
7. *liberationpolular.wordpress.com*, όπ.π.

περιοχών που «πλήττονται» από τη μετανάστευση (λες κι η μετανάστευση είναι αρρώστια), ξεπηδάνε κι οι αριστερές γνώμες που επιμορφώνουν τον λαό για τις διεκδικήσεις που θα πρέπει να προβάλλει.

Για παράδειγμα, το Εργατικό Κέντρο Βορείου Συγκροτήματος Δωδεκανήσου με έδρα την Κω, δηλαδή τα εργατικά σωματεία του ΚΚΕ, εξέδωσαν στις 25 Νοέμβρη του 2019 μίαν ανακοίνωση με την οποία καλούσαν σε συγκέντρωση για το «προσφυγικό-μεταναστευτικό» στην κεντρική πλατεία της Κω. Ήδη από τη δεύτερη παράγραφο της ανακοίνωσης ξεκαθαριζόταν η οπτική γωνία υπό την οποία καλούνταν να συμμετάσχει ο λαός.

Για ακόμη μια φορά διαπιστώνουμε ότι η απαράδεκτη κατάσταση που βιώνουν πρόσφυγες και μετανάστες καθώς και ο ντόπιος πληθυσμός εξαιτίας του εγκλωβισμού χιλιάδων ανθρωπών στα νησιά και τη χώρα διαρκώς χειροτερεύει.

Δηλαδή: απαράδεκτη κατάσταση δε βιώνουν μόνον οι «μετανάστες και οι πρόσφυγες», αλλά και ο ντόπιος πληθυσμός. Σύμφωνα με το επιχείρημα του Εργατικού Κέντρου, οι μετανάστες και οι πρόσφυγες βιώνουν απαράδεκτη κατάσταση «εξαιτίας του εγκλωβισμού» που υφίστανται οι ίδιοι: ο ντόπιος πληθυσμός βιώνει απαράδεκτη κατάσταση «εξαιτίας του εγκλωβισμού» που βιώνουν οι μετανάστες και οι πρόσφυγες. Το όλο πράγμα δε βγάζει και πολύ νόημα, αν κριτήριο είναι η τυπική λογική. Αλλά, αν το κριτήριο είναι «βγάλε φράγκα τώρα που γυρνάει» δε γαμιέται κι η λογική. Γιατί όπως θα διαπιστώσει ο προσεκτικός αναγνώστης διαβάζοντας τα bullets / αιτήματα με τα οποία κλείνει η ανακοίνωση, το ζήτημα είναι:

Να αποζημιωθούν στο 100% όσοι κάτοικοι έχουν υποστεί ζημιές από τις συνθήκες του μακροχρόνιου εγκλωβισμού.

Οπότε: ο μακροχρόνιος εγκλωβισμός των «μεταναστών και προσφύγων» δεν είναι πρόβλημα μόνον για τους ίδιους, αλλά και για τους κατοίκους. Οι δε τελευταίοι θα πρέπει να αποζημιωθούν στο 100% της ζημιάς που έπαθαν (εννοεί από τον εγκλωβισμό των «μεταναστών και προσφύγων») - για τους μετανάστες και πρόσφυγες χεστήκαμε.

ΤΡΟΧΟΒΙΛΕΣ

«Είχα πάει για εξωτερική δουλειά σ' ένα ξενοδοχείο στην Κω. Από μπροστά κυριλέ, πινέες και τέτοια. Πάω πίσω κι έχουν αραιδιάσει ένα σωρό κοντέινερ "για να μένουν οι εργαζόμενοι"... Σε κοντέινερ ρε φίλε... Κοιτάω καλύτερα και παρατηρώ ότι στις άκρες κάθε κοντέινερ έχουν βάλει δυο λάστιχα, έτσι στο ξεκούδουνο. Ρωτάω ένα σκουλήκι, που ήταν εκεί διευθυντής ή κάτι άλλο πολύ σπουδαίο και μου λέει με ύφος πλακίτσα κι έτσι "Δεν είναι κοντέινερ, είναι τροχοβίλες"! Πέρα απ' τις ρόδες και τις μαλακίες, το σκεφτόμουν μετά και μου φαινόταν ότι το κοντέινερ δεν ήταν καπρίτσιο του εκεί αφεντικού. Δηλαδή, αυτοί οι τύποι είναι εκπαιδευμένοι στη διαχείριση πληθυσμών - δεν έχει σημασία αν είναι ξένοι τουρίστες, ντόπιοι εργάτες, σύριοι μετανάστες ή μαθητές σε πενταήμερη. Το ζήτημα είναι ότι η διαχείριση πληθυσμών είναι η πηγή εσόδων την οποία επιφυλάσσει ο καπιταλιστικός καταμερισμός της εργασίας σε διάφορα σημεία της νησιωτικής Ελλάδας».